

robert trilhe

vindicació de l'arquitecte de ràdio andorra

Aquest mes hem acabat la nostra llarga relació amb **Ràdio Andorra**. Tot va començar set anys enrere quan vam guanyar amb els amics **Manel Miró**, museòleg, i **Augusto Saavedra**, museògraf, el concurs per la *Conservació, rehabilitació i interpretació de Ràdio Andorra*. En l'adjudicació de la primera fase dels treballs ja sabíem que no seria museu o, no només museu. Després s'han anat succeint possibles inquilins fins que, finalment, sembla que serà la casa del **Ministeri de Turisme i d'Andorra Turisme**.

Des de l'inici de l'encàrrec un dels extrems que volíem aclarir era l'**autoria del projecte**. Calia vindicar la persona que havia pensat tan magnífic edifici. Fins i tot, posar-li cara. D'entrada no se sabia si era obra d'un arquitecte, d'un enginyer, d'un mestre d'obres o res de tot això. La primera notícia la vam trobar en un article d'**Alba Doral** al **Diari d'Andorra** (25 de març de 2016) on es parlava de l'arquitecte **Robert Frilhe**; referència trobada per **Rosa Burgos** en la tesi doctoral d'**Eugeni Giral**: *La radiodifusión en Andorra. Política, economía y espacio comunicacional en un país dependiente*.

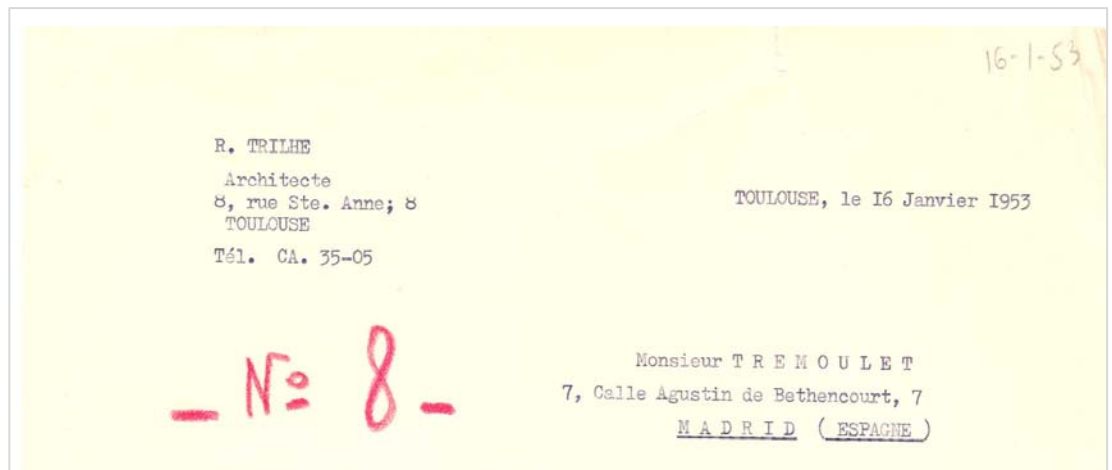
Retrat de Robert Trilhe.

robert trilhe
vindicació de l'arquitecte de
ràdio andorra

Vam cercar a aquest arquitecte en anuaris francesos sense aconseguir cap referència amb aquest nom per aquella època¹. A més, en comprovar que realment no se l'esmentava en la tesi d'en **Giral** vam parlar amb **Burgos** el qual ens va apuntar a l'arxiu de la **Fundació Julià Reig** on **Maria Martí** va fer una recerca sense èxit. En una segona conversa **Burgos** es va dirigir al **Consell General** indicació que vam passar a **Susanna Vela** que finalment va trobar la famosa referència en el llibre d'actes (concretament la del dia 20 de gener de 1953) amb la carta a la qual s'al·ludia. L'entrada al llibre parla d'un tal **FRILHE** i la carta a la qual fa referència l'apunt a **TRILHE**. Aclarit el ball d'inicials que ens havia fet anar de corcoll ja teníem el nostre personatge: l'arquitecte **Robert Trilhe** (1902-1987). Més tard, vam enredar a l'arquitecte **Pere Fiñana**, que en aquell moment treballava a Tolosa de LLenguadoc, perquè mirés d'esbrinar més sobre el nostre personatge.

Nº.-8.-Carta adreçada a M. Tremoulet, signada per Mr. Frilhe arquitecte, confirmant que les instruccions per construir Radio Andorra, i els seus honoraris, li han estat satisfets per Mr. Tremoulet i a nom d'ell mateix i del Sr. Kierkonski.

Apunt al llibre d'actes del Consell General que fa referència a la carta de Trilhe (amb F en aquesta entrada). Encapçalament de la carta de l'arquitecte R. Trilhe dirigida al promotor de Ràdio Andorra, M. Tremoulet. Documents aconseguits gràcies a Susanna Vela.

¹ Vam demanar ajuda als nostres amics de la Càtedra de Construcció de l'Escola d'Arquitectura de Barcelona que van trobar un arquitecte amb aquest nom fent l'estació de Sevilla, però un segle abans. La idea que el nostre Frilhe fos un fill d'aquell no ens va acabar de seduir tot i tenir el precedent de Rafael Guastavino Moreno que va deixar pas al fill Rafael Guastavino Expósito amb el mal de cap que ha generat pels estudiosos d'aquesta nissaga.

robert trilhe vindicació de l'arquitecte de ràdio andorra

L'amic **Fiñana** va buscar en arxius i biblioteques i, fins i tot, va parlar amb el familiar viu més directe: la seva neboda **Madame Rouch**, qui li va facilitar les fotografies familiars que il·lustren aquest escrit. **Trilhe** es va casar als anys trenta en l'època de la construcció de **Ràdio Andorra**. Sabem que era un gran aficionat a la muntanya. De fet alguna de les fotografies que conserva la seva neboda semblen fetes a Andorra. No va tenir descendència. Va començar la seva carrera professional en el famós despatx tolosà d'en **Josep Thillet** fins a passar a dirigir-lo conjuntament amb el fill d'aquest, **Felix Thillet**. Serà a partir d'aquest moment que el seu nom comença a ser conegut a Tolosa de Llenguadoc.

Fotografies de l'àlbum familiar de la nevoda d'en Trilhe. Anys 30-40.

Ara sabem que el nostre personatge va tenir una carrera interessant amb edificis destacats a l'Occitània. La seva vida i obra ens la ha resumit en **Pere Fiñana** tal com segueix:

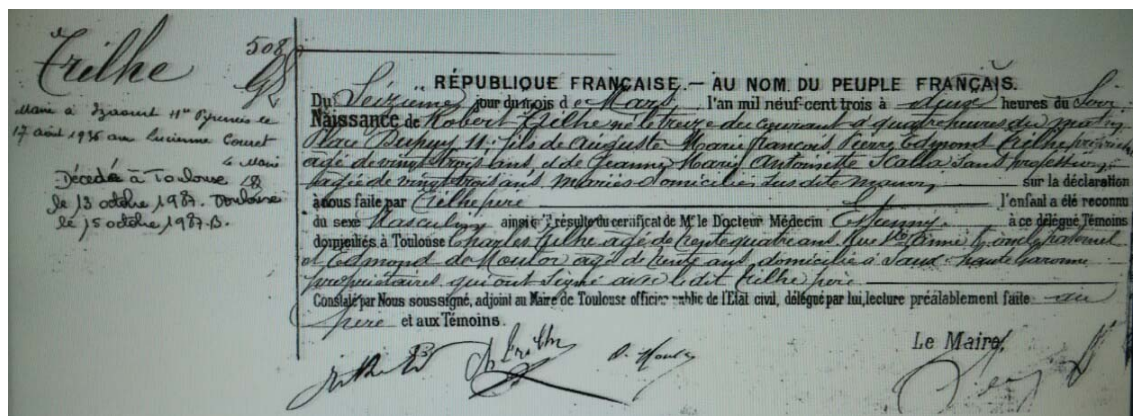
robert trilhe
vindicació de l'arquitecte de
ràdio andorra

NAIXEMENT, FORMACIÓ I INICIS DE L'ACTIVITAT PROFESSIONAL (1903-1934)².

Robert Trilhe va néixer a Tolosa de Llenguadoc el 13 de març de 1903. Era fill d'**Auguste Marie François Pierre Edmond Trilhe** i de **Jeanne Marie Antoinette Scalla**. Després dels estudis secundaris a Tolosa, es va matricular a la Facultat de Ciències de Tolosa on es va graduar a l'Institut de Química. Realment no sabem com aquesta formació el va portar a treballar amb l'emprenedor i contractista Bailleau on va fer la seva formació professional (sic) l'any 1926.

Tres anys més tard s'instal·là per treballar a Villemur-sur-Tarn fins el 1934. Se suposa que va ser un dels artífexs de la reconstrucció de Villemur a causa d'unes inundacions, ja que consta que va demanar pressupost al pla de reconstrucció de les regions inundades del Sud. Va dissenyar l'edifici de **Ràdio Andorra**. Va treballar molt a Andorra, als Pirineus (moltes construccions al voltant de Saint-Gaudens) i paral·lelament, va ser col·laborador de **Félix** i **Joseph Thillet** amb els quals va acabar col·laborant com a socis fins a l'any 1948.

El 17 d'agost de 1936 **Robert Trilhe** es casa amb **Lucienne Couret** a Izaour, filla d'un ric industrial. El mateix any, hereta "l'hotel particulier" de Lamothe a la Rue Sainte Anne de Tolosa, on instal·la el seu futur despatx d'arquitectura.

Partida de naixement d'en Robert Trilhe.

² Informació extreta de: Toulouse 1920-1940, La ville et ses Architectes, Ecole D'Architecture De Toulouse, Conseil D'Architecture, D'Urbanisme Et De L'Environnement (Haute-Garonne), Toulouse, Ombres, 1991 (traducció al català per Pere Fiñana).

robert trilhe
vindicació de l'arquitecte de
ràdio andorra

BREU HISTÒRIA DE L'HOTEL DE LAMOTHE, I DE LA GENEALOGIA DE LA FAMILIA TRILHE³

Durant el segle XVII, els de Lamothe van ser una família de la noblesa tolosana, propera al poder parlamentari durant l'antic règim, família de "Capitouls" (diputats de Tolosa). Com molts parlamentaris d'aquella època, els de Lamothe van abandonar l'entorn dels carrers comercials del centre per instal·lar-se a Saint Etienne, barri perifèric de l'antiga ciutat de Tolosa a prop de la catedral (avui en dia en ple centre de Tolosa).

Aquest hotel fou reconstruït per la família Lamothe, propietaris de l'hotel, a principis del segle XVIII. Durant la Revolució Francesa, l'hotel va ser confiscat i venut. Va ser comprat, així com d'altres

propietats del mateix carrer, per un home anomenat Giron. L'any

1830, aquest "hotel particulier" pertanyia a Jeanne Marie Henriette Sophie Ducasse de Purpan, hereva per part de mare del títol nobbiliari "de Purpan", d'un castell i la finca de Purpan Enfarine prop de Preseville, al Sud-est de Tolosa. A la seva mort i a la mort del seu germà petit Pierre Edmond, l'herència dels títols i propietats passen en possessió de la seva petita cosina per part de pare, Pauline Sarreau de Perget (de Ducasse). Aquesta, es casa amb el senyor **J.P.Trilhe** (avi de **Robert Trilhe**), i van tenir un fill, **Auguste Marie François Trilhe**.

A partir d'aquest lligam matrimonial, l'hotel es converteix en la residència principal de la família **Trilhe** i la finca de

Fotografies del casament de Robert Trilhe als anys 30. Àlbum familiar de Madame Rouch.

³ Informació extreta de : L'hôtel de Lamothe-Trilhe au cloître Saint-Etienne; 8 rue Sainte-Anne à Toulouse. Franck J. Florenson, sous la direction de Yves Bruand, Toulouse, université du Mirail, UFR Histoire, histoire de l'art et arts plastiques, 1993 (traducció al català per Pere Fiñana).

robert trilhe vindicació de l'arquitecte de ràdio andorra

Purpan Enfarine, en la seva residència d'estiu. Aquests usos eren aleshores molt estesos a l'alta societat francesa.

Auguste Marie François Trilhe l'hereta al seu torn i es casa amb **Jeanne Marie Antoinette Scala**. Tenen dos fills, **Pierre Marie Joseph** i **Robert**, el primer, casat amb Suzanne Lamaze, va rebre en herència el castell i el domini de Preserville, i el segon, "l'hotel particulier" de Tolosa.

RESTAURACIÓ DE L'HOTEL LAMOTHE-TRILHE PER ROBERT TRILHE⁴

Robert Trilhe va rebre l'hotel en herència i s'hi va traslladar l'any 1936. En rebre l'herència, els edificis de l'hotel no estaven en bon estat per falta de manteniment durant el segle XIX. A partir d'aquesta data, l'hotel es va anar reorganitzant progressivament perquè s'havia d'adaptar tant a la nova situació econòmica com a les exigències de la vida moderna, alhora que l'arquitecte volia recuperar l'aspecte original de l'hotel.

Cap al 1937-1938, el primer pis de l'edifici principal al costat del carrer, (on hi havia l'antiga oficina del Capitoul Marie-Joseph de Lamothe), esdevingué el despatx d'arquitectura del nou propietari. Després va remodelar el segon per fer-hi el seu pis.

⁴ Informació extreta de : L'hôtel de Lamothe-Trilhe au cloître Saint-Etienne; 8 rue Sainte-Anne à Toulouse. Franck J. Florenson, sous la direction de Yves Bruand, Toulouse, université du Mirail, UFR Histoire, histoire de l'art et arts plastiques, 1993 (traducció al català per Pere Fiñana).

robert trilhe vindicació de l'arquitecte de ràdio andorra

A la dècada de 1950, durant la reconstrucció de la teulada del primer edifici, en molt mal estat, es va aixecar el sostre de les habitacions de les golfes per fer-hi un apartament. En el mateix període, la planta baixa del segon edifici es va transformar en un despatx d'advocats, actualment un consultori mèdic. Es van rehabilitar posteriorment la primera i la segona planta, per fer-ne dos apartaments (un per planta). Les golfes formades per cinc habitacions de servei i una sala comuna resten desocupades.

Excepte el primer tram i la galeria, tota la resta de l'hotel estava llogat. Tanmateix, aquestes modificacions fetes de manera intel·ligent i amb gran habilitat per l'arquitecte no han perjudicat l'aspecte de l'hotel, i es conserva integralment. De fet, les noves divisions es van fer respectant la primera organització de l'hotel, poques habitacions es van tornar a dividir, les façanes no van ser tocades sinó restaurades en el seu estat original.

Robert Trilhe era ja aleshores un reconegut arquitecte a Tolosa, un home culte i gran amant de l'art, coneixia les antigues tècniques i tots els edificis van ser restaurats segons els mètodes antics. Es van netejar totes les façanes, es van canviar els maons malmesos. Les parts canviades es van refer com abans. Es van reparar les cobertes, es va aixecar una mica la del primer edifici, es van substituir les bigues. L'arquitecte va complir amb el seu objectiu de tornar els edificis al seu estat inicial. Aquestes obres tan costoses es van dur a terme gràcies a la fortuna personal dels senyors **Trilhe**. Aquest projecte va ser el treball de tota la vida de l'arquitecte. Quan Trilhe va morir l'any 1987, els edificis estaven perfectament restaurats i havien recuperat el seu aspecte anterior.

COL·LEGIACIÓ I PROJECTES DE ROBERT TRILHE A TOLOSA⁵ (1937)

Diplomat com a arquitecte per la Universitat de Tolosa de Llenguadoc, ingressà al Col·legi d'Arquitectes l'any 1941.

---

⁵ Informació extreta de: Toulouse 1920-1940, La ville et ses Architectes. Ecole D'Architecture De Toulouse, Conseil D'Architecture, D'Urbanisme Et De L'Environnement (Haute-Garonne), Toulouse, Ombres, 1991 (traducció al català per Pere Fiñana).

robert trilhe vindicació de l'arquitecte de ràdio andorra

L'any 1937, a la mort de **Joseph Thillet**, les activitats al departament de la Haute Garonne i a les universitats que abans ocupava **Thillet** van passar a mans de **Trilhe**. Després de la guerra va tenir una activitat molt important essent arquitecte del centre hospitalari regional de Tolosa (1949-1969), arquitecte del centre regional del càncer de Tolosa, arquitecte de l' Oficina d'Assistència Social de Tolosa i Centre de Residències de Jubilats de la ciutat de Tolosa. El seu treball com arquitecte d'edificis públics va ser aprovat pel Ministeri de Salut Pública.

Va ser arquitecte de l'Escola d'Ones, de la Facultat de Dret, Lletres i del Rectorat, de l'Institut d'Estudis Polítics (1958), de la Facultat de Ciències i de la Facultat de Medicina i Farmàcia, de l'Escola Nacional d'Electrotècnia Hidràulica (Banlève),

Robert Trilhe i esposa. Anys 30-40. Àlbum familiar Madame Rouch.

l'Escola de Veterinària, l'Hospice de la Grève, l'Hospital Purpan, Hôtel-Dieu, Institut de Puericultura, edificis d'hospici, centres de transfusió de sang. Va cessar tota activitat el 31 de desembre de 1974 i esdevingué honorífic el 8 de gener de 1975. **Henri Rouch** va assumir el seu despatx⁶.

Robert Trilhe va morir l'any 1987.

⁶ Vaig concertar una entrevista amb la neboda i heretera d'Henri Rouch. Em va informar que tots els documents del despatx de Robert Trilhe i de Henri Rouch havien estat llençats i que no queda cap traça del despatx d'en Trilhe.

robert trilhe
vindicació de l'arquitecte de
ràdio andorra

RECUILL DE PROJECTES:

(no s'esmenta la feina per a les administracions abans esmentades)

1930-1933 : Reconstruction de Villemur.

1941 : Barbazan : foyer des veuves de guerre.

1942 : Agrandissement des greniers, coopérative de Baziège
Terrain de sport du lycée de jeunes filles. Construction d'une
habitation 122, chemin de Lacroix-Falgarde pour Francou.

1947 : École de Fenouillet.

1951 : Garage Renault. GEFA Carcassonne.

1952 : Centre scolaires de Verfeil. Orphelinat de la Grande-
Allée. Mutuelle des fonctionnaires, Hôpital Ramel à Luchon.

1956 : Commune Fenouillet, Drémil-Lafage, Labruyère-Dorsa.

1957 : Immeuble /, rue d'Aubuisson. Consulat d'Espagne.

1958 : Notre-Dame-des-Anges à Pouvourville. Orphelinat de la
Grande-Allée. Accueil toulousain.

1960 : Immeuble 36, boulevard Carnot. 2on prix pour la ville
nouvelle du Mirail.

1961 : Immeuble de M. Boyer 16, rue Pharaon et 1 bis, rue
Languedoc.

1962 : Hôpital de Revel. École de notariat.

1963 : Commune de Galié : Bureau de poste. Centre de triage de
la Sécurité sociale.

1964 : Hôpital-hospice de Foix : maison de retraite.

1965 : Immeuble des Anciens Combattants rue Gabriel-Péri Bureau
de d'aide sociale de Toulouse : Immeubles. Colomiers : Église
et monument aux Morts. Immeuble de M. Solomiac rue Tahiti à
Toulouse.

1969 : Résidence Lucas.

1971 : Construction du nouvel hôpital de Carcassonne.

1973 : Hôpital-hospice de Castelnaudary.

1974 : Foyer de semi-liberté à Aucamville.

FELIX THILLET (COL·LABORADOR I SOCI DE ROBERT TRILHE)

INICIS, VIDA PERSONAL I FORMACIÓ

Félix Paul Marius Thillet va néixer a Tolosa de Llenguadoc el
27 de gener de 1886. Fill de l'arquitecte del departament de la
Haute Garonne, Joseph Thillet i de Marie Eugène Jeanne Eulalie
PARE.

robert trilhe vindicació de l'arquitecte de ràdio andorra

Llicenciat en literatura (filosofia), arquitecte DPLG, la seva dona Camille Thérèse Tarbouriech li va donar dos fills; Jean el 1912, que va perpetuar la tradició convertint-se també en arquitecte, i Henri el 1913. Posteriorment es va tornar a casa al 1935 amb Unam El Banine Assadouloff de qui es va divorciar el 1947. El 1954 es va tornar a casar amb Germaine Marie Madeleine Carol.

ACTIVITAT PROFESSIONAL AMB EL SEU PARE JOSEPH THILLET

Llicenciat l'any 1919, devia estar associat amb el seu pare molt aviat; abans de 1928 (segons les informacions, és difícil determinar la data exacta). El seu pare Joseph va intentar transmetre-li la seva càtedra d'estudis d'arquitectura a l'École des Beaux-Arts, però sense èxit en el moment de la seva dimissió al 1915. Caldria un estudi exhaustiu per aconseguir desentranyar quin dels dos: Joseph o Félix, va dissenyar i produir realment determinats projectes en aquest període. Félix hauria exercit al mateix temps que el seu pare i en les mateixes administracions (el département de la Haute Garonne, la universitat, ...). Això dificulta saber qui és l'autor real dels últims projectes del seu pare Joseph: l'amfiteatre a la rue Lautman o la biblioteca universitària a la rue du Taur.

ACTIVITAT PROFESSIONAL AMB ROBERT TRILHE I COM A ARQUITECTE DÉPARTEMENTAL

S'instal·la posteriorment al número 8 de la rue Sainte-Anne (Hotel Lamothe-Trilhe), associat amb l'arquitecte **Robert Trilhe**. L'any 1935, mentre el seu pare encara exercia, Félix Thillet va decidir deixar la seva clientela particular al seu fill i al **Robert Trilhe**. Però va continuar la seva activitat pública. Així va exercir com a arquitecte departamental, des de 1921 al 1940. Va participar en el Consell d'Administració de l'oficina de HBM a Tolosa. El 1934 va ser citat com a arquitecte d'Isle-en-Dodon per a la construcció i desenvolupament de l'hospici. Va ser arquitecte en cap dels edificis civils i palaus nacionals, arquitecte en cap del departament de l'Haute Garonne, arquitecte regional del PTT i arquitecte de la Universitat de Tolosa de Llenguadoc. Aquesta activitat pública va formar el gruix del seu gabinet. Al 1942 va rebre l'encàrrec d'impartir classes de manera temporal, a l'Escola de Belles Arts de Tolosa durant un any un cicle de conferències sobre la teoria de l'arquitectura.

robert trilhe vindicació de l'arquitecte de ràdio andorra

FINAL DE VIDA A PAU

Va renunciar a l'Ordre de Tolosa el 20 de febrer de 1946 i després va demanar el trasllat del seu expedient al terme de Pau el 29 d'abril de 1948. Com que la circumscripció de Pau ha estat traslladada a Bordeus, l'expedient sembla haver desaparegut, dificultant les recerques sobre els últims anys de vida professional de Félix Thillet. Tanmateix, va deixar als seus companys la imatge d'un arquitecte "amb molt de talent però mandrós".

La data de la seva mort s'estima entre 1959 i 1960.

Primeres visites a les obres de Ràdio Andorra. (Arxiu Miquel Sànchez Baños).

JOSEPH THILLET (MENTOR DE ROBERT TRILHE)

INICIS I FORMACIÓ

Joseph-Julien Thillet va néixer a Tolosa el 20 d'octubre de 1850. Fill de Clair THILLET, fuster i contractista, i de Christine Chabrol, Joseph es va formar en l'ofici del seu pare. Més endavant va ingressar a l'Escola de Belles Arts de Tolosa, primer a la secció de dibuix, després a les seccions d'arquitectura, matemàtiques i ciències.

L'any 1874 va guanyar el Gran Premi municipal d'arquitectura, i aconseguir una beca per continuar els seus estudis a l'Escola

robert trille vindicació de l'arquitecte de ràdio andorra

de Belles arts de París (promoció del 1874-2). Allà va ser alumne de Charles André (1a promoció 1876). Va ser admès en el concurs del Prix de Rome, que només va intentar de guanyar un cop i després va tornar a Tolosa de Llenguadoc on va muntar el seu despatx.

LA SEVA CARRERA COM A DOCENT DE L'ESCOLA DE BELLES ARTS DE TOLOSA

El 27 de febrer de 1880 va ser nomenat professor suplent d'arquitectura a l'Escola de Belles Arts de Tolosa (el professor titular era Bach). Mes endavant el van nomenar professor adjunt. A partir del 18 de desembre, començà a impartir un curs complementari de geometria descriptiva i estereotomia, tall de pedra i fusta.

L'any 1894, Thillet va ser nomenat professor titular de la classe d'estudis simultanis d'arquitectura (dibuixos ornamentals) i perspectiva. Les seves ambicions eren de substituir Bach com a professor titular d'arquitectura. Aquest nomenament va ésser un cop dur per Thillet i li generà un fort ressentiment envers l'Escola de Belle Arts. Això, va afectar les seves relacions amb l'administració de l'Escola. Malgrat això, el mateix any va ser elegit membre de la junta de millora i supervisió de l'Escola durant 15 anys.

LA SEVA CARRERA D'ARQUITECTE DEPARTAMENTAL DE LA HAUTE GARONNE

Aprofitant les seves relacions amb l'administració de la prefectura, el 1887 esdevingué arquitecte departamental. Les seves múltiples ocupacions no li van permetre de continuar l'ensenyament a l'escola de belles arts i Guitard (el seu professor suplent), el va substituir.

La seva trajectòria com a arquitecte del departament es va desenvolupar sota els millors auspicis i va concebre facultats i la gendarmeria de Tolosa, ajuntaments, esglésies, escoles, presons, jutjats, sales, mercats del departament.

LLUITA PER UNA REFORMA DE L'ESCOLA DE BELLES ARTS I D'ARQUITECTURA

Ric i poderós, es va permetre criticar la gestió de l'Escola en una assemblea general de professors, que el febrer de 1901 li valgué una reprimenda de l'alcalde de Tolosa. L'animadversió de Thillet cap a l'Escola de Belles arts no va fer sinó augmentar i aprofitant el projecte de reforma de l'Escola (creació d'escoles nacionals provincials d'arquitectura) va intentar que una d'aquestes escoles es creés a Tolosa, desitjant dirigir-la.

robert trilhe vindicació de l'arquitecte de ràdio andorra

Però les seves ambicions es van aturar el 1906 quan un partit socialista va ser elegit en les eleccions municipals.

Per altra part, les noves regulacions promulgades per la nova directora de l'Escola de Belles Arts Rachou, van obligar a limitar la presència i el poder d'alguns docents com Thillet el qual va demanar una excedència il·limitada l'any 1912. Després d'intentar de fer nomenar el seu fill Félix en el seu lloc, va haver de dimitir l'any 1915.

UNA VIDA PROLÍFICA COM ARQUITECTE

Thillet va tenir moltes dificultats per aconseguir un alt estatus i poder dins l'École des Beaux-Arts. No obstant, va tenir una activitat força considerable a la Prefectura. Es va convertir en arquitecte en cap del departament, arquitecte de monuments civils i palaus nacionals, arquitecte de la universitat. Havia estat nomenat Oficial de l'Acadèmia, Oficial d'Instrucció Pública (1883) i Cavaller de la Legió d'Honor (1913).

Tenia una certa fortuna personal, era propietari a Quint, comuna de la qual era regidor municipal. La seva mansió estava situada al número 20, boulevard Carnot. Allà va morir el 19 de febrer de 1937 a l'edat de 87 anys. La seva dona, Marie, Eugène, Jeanne Pere, li havia donat dos fills: una filla Marie-Rose (nascuda el 1890) i un fill Félix (nascut el 1886) que havia de seguir les seves passes d'arquitecte.

Les activitats de Joseph Thillet per al departament i sobretot per a la universitat van ser assumides per **Robert Trilhe** que va haver de treballar a casa amb el seu fill els darrers anys de la seva vida.

RECUILL DE PROJECTES:

Sense data : Hôtel des Postes, Prison à St-Gaudens, École d'Agriculture, Église de Caraman et des Vallègues, Casernes de Gendarmerie, Groupes scolaires.

1889-90 : annexe de la Faculté de sciences (Laffont sculpteur).

1887-1891 : Faculté de médecine et de pharmacie. Église Ste Germaine à Pibrac (reprend le chantier d'Esquie), 2e prix.

1893 : Église Ste-Germaine à Faubourg Ste-Agne.

1903 : Hôtel Antonin 46, rue de Languedoc (réutilisant les restes de l'hôtel Pins).

1906 : Maison à l'angle de la rue Ozenne et de la rue Languedoc.

robert trilhe
vindicació de l'arquitecte de
ràdio andorra

- 1917-1927** : Plans de la nouvelle école vétérinaire.
1920 : Alignement pour Roux 2, rue Castres.
1922 : Hangar pour Vivès 16, rue Constantin. Hôtel particulier pour Gril rue Ozenne.
1923 : Établissement thermal de Salie-du-Salat.
1925 : Maison mitoyenne pour Grach 36, rue Monplaisir. Maison route de Revele pour Bonnet. Immeuble bureau pour les établissements Bergougnan 5, rue Caraman.
1928 : Surélévation École normale d'instructives av. de Muret Toulouse.
1930 : Chargé lors de la restitution des régions inondés des plans d'alignements et d'embellissements des villes et villages de Villemur, Reyniés et avec Olivier l'architecte des Monuments historiques de Moissac.
1931 : Amphithéâtre de Muséum d'histoire naturelle.
1934 : Amphithéâtre pour la faculté de lettres rue Albert-Lautman (C. Raynaud sculpteur).
1935 : Hôtel de ville, café de Villemur. La maison des étudiantes et la bibliothèque universitaire, rue du Taur.

